

OVER STRAATFIGUREN EN WEGPIRATEN

Brugklasser Dex is helemaal blij als hij op schoolreis naar Canterbury gaat. Samen met zijn vrienden Brian, Wahid, Luuk en Freddy verheugt hij zich op vier dagen snacken, lol trappen en vrij zijn. Maar Engels praten, daar doet Dex niet aan, dus de straatinterviewopdracht die de klas krijgt, is een probleempje. Over het Engelse eten heeft hij ook niet al te beste dingen gehoord. En wat is er met de buschauffeur aan de hand?

Dex heeft zijn oordeel al klaar, maar klopt dat wel? De trip naar Canterbury wordt een reis vol avonturen en nieuwe ontmoetingen waarin Dex en zijn vrienden erachter komen dat de beste verhalen te vinden zijn op de meest onverwachte plekken.

Leesfragment *Over straatfiguren en wegpiraten*

Auteur: Mijke Pelgrim

ISBN: 978 90 00 38335 1

BEST OF YA XS

LEESFRAGMENT

Skwiiieek!!!

Ik schrok me een ongeluk.

Vanuit de kamer naast ons klonk een piepend en krakend geluid, alsof iemand iets open probeerde te wrikken. Meteen zat ik rechtovereind op mijn bed.

‘Wat is dat?’ knalde ik eruit.

Het piepen veranderde in het geluid van hout dat over hout schoof, precies aan de kant waar Luuk zijn bed stond.

‘Het raam!’ fluisterde Brian.

Een paar seconden lang waren we doodstil.

‘Heeft er iemand...’ begon Luuk, die nietsvermoedend de badkamer uit kwam met een tandenborstel in zijn hand.

‘Ssst!’ zeiden we alle vier tegelijk.

Vanuit de kamer naast ons klonk gestommel. Daarna hoorden we zachte voetstappen in de tuin.

‘Doe de lichten uit,’ siste Bri. ‘Dan kunnen we uit het raam kijken.’

Luuk hinkte naar de knop bij de deur en toen werd het donker in de kamer.

In een paar passen was ik bij het raam. Ik schoof het gordijn opzij. Eerst zag ik helemaal niks, omdat mijn ogen moesten wennen aan het donker.

‘Kijk daar!’ fluisterde Wahid, die in een mum van tijd uit zijn bovenste stapelbed was gegleden. Hij prikte zijn vinger tegen de ruit.

Ik kneep mijn ogen samen en toen zag ik het ook, zo’n vijftien meter voor ons uit: eerst het roodgloeiende puntje van een brandende sigaret. Daarna de adem die damp werd in de koude avondlucht. En toen: de vierkante schouders, de brede rug en de logge manier waarmee de donkere gestalte steeds maar op en neer liep, alsof hij iets kwijt was.

Het mysterie van de op-de-muur-bonkende-buren was opgelost en we hoefden niets tegen elkaar te zeggen. We hadden hem allemaal herkend.

Lucky had het licht nog niet aangedaan, of Brian had zijn telefoon al gepakt.

‘Dat was ik helemaal vergeten...’ mompelde hij tegen zichzelf. Hij plofte neer op zijn bed en trok dat moeilijke gezicht dat hij altijd trekt als hij iets zit uit te dokteren.

‘...en bingo!’ zei hij zachtjes.

‘Wat?’ vroeg ik, terwijl ik naast hem ging zitten.

Bri bekeek zijn scherm opnieuw alsof hij wilde dubbelchecken wat hij had gelezen. Toen duwde hij de telefoon in mijn gezicht.

‘De spinnenwebtattoo (vaak op de elleboog geplaatst) is een tattoo met verschillende betekenissen,’ las ik. ‘Vaak heeft de drager ervan in de gevangenis gezeten.’

Meteen liep ik naar het raam om de gordijnen dicht te doen.

Dat vierkante lijf, dat bozige hoofd, dat steeds alleen zitten... De hele tijd had het al vreemd gevoeld met die chauffeur van ons.

‘En daar zitten we dus gezellig bij in de bus,’ zei Brian, nadat hij ook de andere jongens had laten kijken. ‘Die Cor is gewoon een crimineel.’

Wahid schudde zijn hoofd. ‘Dat kan niet,’ zei hij. ‘Om buschauffeur te kunnen zijn heb je vast een VOG nodig.’

‘Een wattes?’ vroeg ik.

‘Een verklaring omtrent het gedrag,’ antwoordde Wahid. ‘Dat betekent dat je geen strafblad hebt. Misschien heeft die Cor gewoon een ding voor spinnen en verder niks.’

‘Hij doet raar,’ zei Fredje.

‘En hij loopt nu dus vlak bij m’n bed door de tuin te scharrelen,’ zei Lucky. ‘Zullen we morgen naar meneer Hendriks gaan?’

‘Alleen omdat die Cor een plaatje op zijn arm heeft?’ zei Wahid. ‘Stelletje pussy’s!’

‘We moeten meer over hem te weten komen,’ zei Brian.

‘Het is goed met jullie,’ zei Wahid. ‘Ik ga mijn tanden poetsen en slapen.’

Met de andere jongens praatten we nog wat verder, ook toen we al in bed lagen. Maar na een tijdje werd Lucky stil en daarna Fredje.

Brian stelde me nog een vraag, maar eigenlijk hoorde ik niet meer wat hij zei. De slaap viel over me heen als een zware deken.

VRAGEN

1 - Omschrijf hoe Cor eruit ziet. Noem tenminste vier dingen.

2 - Waarom pakt Brian zijn telefoon erbij en wat ontdekt hij?

‘Een VOG is een verklaring waaruit blijkt dat het justitiële verleden van een persoon of rechtspersoon geen bezwaar vormt voor de functie of het doel waarvoor de VOG is aangevraagd.’

Bron: rijksoverheid.nl

3 - Waar staat de afkorting VOG voor?

4 - Waarvoor heb je een VOG nodig?

5 - Hoe kun je je VOG kwijtraken?

6 - De jongens zijn het niet eens over Cor. Waarover verschillen ze van mening?

7 - Hoe denk jij dat het zit met Cor? Wat zou zijn verhaal kunnen zijn?

Aanvullend filmpje: 'Jongeren en de VOG' - Bron: justis.nl
<https://www.youtube.com/watch?v=CXwfvmsMCsc>

